

Sygn. akt I CSK 6280/22

## POSTANOWIENIE

Dnia 15 lutego 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kamil Zaradkiewicz

w sprawie z powództwa M. L.  
przeciwko P. spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W.  
o zapłatę,  
na posiedzeniu niejawnym 15 lutego 2023 r. w Izbie Cywilnej w Warszawie,  
na skutek skargi kasacyjnej powoda  
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie  
z 30 listopada 2021 r., sygn. akt VII AGa 992/20,

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) zasądza od M. L. na rzecz P. spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W. kwotę 5400 (pięć tysięcy czterysta) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego,**
- 3) oddala wniosek adwokata G. K. o zasądzenie od Skarbu Państwa na jego rzecz kosztów pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu w postępowaniu kasacyjnym.**

### UZASADNIENIE

Wyrokiem z 30 listopada 2021 r. Sąd Apelacyjny w Warszawie, w sprawie z powództwa M. L. przeciwko P. sp. z o.o. w W. o zapłatę, na skutek apelacji powoda od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z 6 sierpnia 2020 r., oddalił apelację (pkt I) oraz rozstrzygnął o kosztach procesu (pkt II i III).

Powód wniósł skargę kasacyjną, w której żądał uchylenia zaskarżonego orzeczenia w całości i przekazanie sprawy do ponownego

rozpoznania, a w przypadku stwierdzenia podstaw - uchylenia w części co do punktu 2 również zaskarżonego orzeczenia Sądu Okręgowego w Warszawie, ewentualnie żądał uchylenia zaskarżonego orzeczenia w całości i orzeczenie co do istoty sprawy.

Jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powód wskazał, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

**Sąd Najwyższy zważył, co następuje:**

Skarga kasacyjna nie kwalifikowała się do przyjęcia celem jej merytorycznego rozpoznania.

Zgodnie z treścią art. 398<sup>9</sup> § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli: 1) w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne; 2) istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów; 3) zachodzi nieważność postępowania lub 4) skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Sąd Najwyższy bada tylko wskazane w skardze kasacyjnej okoliczności uzasadniające wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania, a nie podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie.

Skarga kasacyjna została ukształtowana w przepisach Kodeksu postępowania cywilnego jako nadzwyczajny środek zaskarżenia, nakierowany na ochronę interesu publicznego przez zapewnienie rozwoju prawa, jednolitości orzecznictwa oraz prawidłowej wykładni, a także w celu usunięcia z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwych, nie zaś jako ogólnie dostępny środek zaskarżenia orzeczeń umożliwiający rozpoznanie sprawy w kolejnej instancji sądowej. Koniecznej selekcji skarg pod kątem realizacji tego celu służy instytucja tzw. przedsądu, ustanowiona w art. 398<sup>9</sup> k.p.c., w ramach której Sąd Najwyższy dokonuje wstępnej oceny skargi kasacyjnej. Ten etap postępowania przed Sądem Najwyższym jest ograniczony – co należy podkreślić – wyłącznie do zbadania przesłanek przewidzianych w art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 1-4 k.p.c., nie obejmuje zaś merytorycznej oceny skargi kasacyjnej. W razie spełnienia co najmniej jednej z tych przesłanek, przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest usprawiedliwione.

Jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania wskazano oczywistą zasadność skargi kasacyjnej.

Przewidziana w art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 4 k.p.c. oczywista zasadność skargi kasacyjnej zachodzi wówczas, gdy z jej treści, bez potrzeby głębszej analizy oraz szczegółowych rozważań, wynika, że przytoczone podstawy kasacyjne uzasadniają uwzględnienie skargi. W wypadku, gdy strona skarżąca twierdzi, że jej skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona, powinna przedstawić argumentację prawną, wyjaśniającą w czym ta oczywistość się wyraża oraz uzasadnić to twierdzenie. Powinna w związku z tym wykazać kwalifikowaną postać naruszenia prawa materialnego i procesowego, polegającą na jego oczywistości *prima facie*, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z: 10 stycznia 2003 r., V CZ 187/02, OSNC 2004, nr 3, poz. 49; 14 lipca 2005 r., III CZ 61/05, OSNC 2006, nr 4, poz. 75; 26 kwietnia 2006 r., II CZ 28/06). Przesłanką przyjęcia skargi kasacyjnej nie jest oczywiste naruszenie konkretnego przepisu prawa materialnego lub procesowego, lecz sytuacja, w której naruszenie to spowodowało wydanie oczywiście nieprawidłowego orzeczenia (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 8 października 2015 r., IV CSK 189/15). Oceniając wynikającą z art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 4 k.p.c. przesłankę oczywistej zasadności skargi kasacyjnej należy dostrzec, że ma ona charakter wyjątkowy. W konsekwencji, w judykaturze Sądu Najwyższego przyjmuje się, że oczywista zasadność skargi powinna dać się stwierdzić „na pierwszy rzut oka”, bez zbytniego wgłębiania się w sprawę (por. postanowienie SN z dnia 2 sierpnia 2007 r., III UK 45/07).

Skarga kasacyjna nie spełnia powyższego kryterium. Skarżący nie wskazał konkretnych argumentów umożliwiających przyjęcie, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Poprzestał na przedstawieniu innej oceny prawnej niż ta przyjęta przez sąd II instancji. Co więcej, uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie spełnia podstawowych wymagań w tym zakresie.

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398<sup>9</sup> § 2 k.p.c.). O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i art. 99 k.p.c. w związku z art. 108 § 1, art. 391 § 1 i art. 398<sup>21</sup> k.p.c. w zw. z § 2 pkt 7 w zw. z § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia

Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tekst jedn.: Dz. U. z 2018 r., poz. 265).

Wniosek pełnomocnika skarżącego o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej z urzędu podlegał oddaleniu. W orzecnictwie Sądu Najwyższego ugruntowane jest stanowisko, że wniesienie oczywiście nieuzasadnionego środka zaskarżenia koliduje z zasadami profesjonalizmu i nie stanowi udzielenia pomocy prawnej (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 14 grudnia 2018 r., I CZ 111/18). Dotyczy to również przedsądowego etapu oceny skarg kasacyjnych, z zastrzeżeniem, że na wspomnianym etapie badaniu nie podlega zasadność skargi, lecz wykazanie przez skarżącego, iż w sprawie wystąpiła jedna z przyczyn kasacyjnych uzasadniających przyjęcie skargi do rozpoznania. Ocena sposobu sporządzenia skargi, w tym wywodów w przedmiocie oczywistej zasadności skargi kasacyjnej, nie przemawia za stwierdzeniem, że zasadne byłoby wydatkowanie środków publicznych na wynagrodzenie pełnomocnika świadczącego skarżącemu pomoc prawną z urzędu (zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z 2 czerwca 2022 r., I CSK 53/22).